

УДОСКОНАЛЕННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ МОДЕЛІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА ЯК ФРАКТАЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ

Сучасні наукові підходи до дослідження економічних систем відрізняються принципово новим змістом. Лінійні методи і моделі змінюються на такі, що мають синергетичні засади. Серед принципів, що лежать в основі наукового аналізу, особливе місце займає фрактальна структурність суб'єктів економічної діяльності.

Фрактальний підхід до стратегічного управління ресторанним господарством ґрунтується на системних принципах, серед яких важливе місце займає ієрархія. Ієрархічна структура ресторанного господарства (системний підхід) відповідає певним діям (процесний підхід). Так, на 1-му фрактальному рівні асортимент та якість ресторанної продукції відповідає процесу формування та оптимізації меню; на 2-му рівні бізнес-процеси є структурними елементами технологій постачання ресурсів, виробництва, реалізації та обслуговування. На 3-му рівні структурний елемент «Персонал» є основою формування управлінських процесів, тобто системи менеджменту. 4-й рівень відображає відносини підприємства з ринком, що відповідає функціям маркетингу. На 5-му рівні формується система взаємовідносин підприємства з галузевими структурами, що забезпечують його результативність та ефективність. Це можуть бути кластери, які формуються за участю зацікавлених суб'єктів підприємницької діяльності різних галузей, а також науки та освіти. Цьому рівню фрактальної системи відповідають відносини партнерства. 6-му фрактальному рівню відповідають відносини на рівні економіки та суспільства. Головна дія цього рівня – це вибір бізнесу і визначення його майбутнього місця в інституційній ієрархії.

Запропонована система стратегічного управління має базові елементи, розроблені класиками стратегічного менеджменту. З урахуванням фрактальної структури ресторанного господарства розроблено концептуальну модель стратегічного управління підприємством. Застосування фрактальних принципів організації системи стратегічного управління дозволяє забезпечити найефективніше його функціонування шляхом підвищення самоорганізації на кожному фрактальному рівні. Саме фрактальний підхід шляхом виділення фрактальних організаційних та фрактальних

функціональних структур сприяє покращенню взаємозв'язків між суб'єктом і об'єктом управління.

Запропонований теоретико-методичний підхід із моделювання системи стратегічного управління підприємств ресторанного господарства полягає у поєднанні структурного, цільового та функціонального аспектів управління, в яких визначено місію, політику, стратегічні цілі, завдання, принципи функціональних підсистем управління, методи та інформаційне забезпечення системи стратегічного управління. Система стратегічного управління передбачає врахування особливостей підприємницької діяльності суб'єктів ресторанного господарства та фрактальну організацію як зовнішнього, так і внутрішнього середовища.

Система стратегічного управління підприємств ресторанного господарства є сукупністю суб'єктів управління, принципів, цілей, функцій, методів і способів управління, які знаходяться у постійному взаємозв'язку, формують механізм впливу на стратегічний розвиток підприємств з метою зростання їх конкурентоспроможності та ефективного застосування існуючого потенціалу. Від якісного аналізу впливу внутрішніх та зовнішніх чинників, чіткого формулювання цілей, визначення стратегій та контролю їх реалізації залежить успішність діяльності підприємств ресторанного господарства.

Зважаючи на вплив чинників зовнішнього середовища та постійний розвиток економічної системи, обраний теоретико-методичний підхід до системи стратегічного управління передбачає постійне удосконалення її складових елементів.

Результатом стратегічного управління підприємством повинно бути, на нашу думку, підвищення конкурентоспроможності підприємства в довгостроковій та короткостроковій перспективах, що викликає необхідність вирішення таких завдань: виділення найважливіших чинників, що впливають на конкурентоспроможність продукції підприємства; формування моделі, визначення та оцінка конкурентоспроможності продукції на ринку; виявлення закономірностей зміни окремих параметрів продукції та її конкурентоспроможності. За таким підходом, ефективність визначає комплекс характеристик діяльності підприємства за аспектами витрат, якості та інноваційності. Розгляд ефективності стратегічного управління з позиції стійкості руху підприємства до поставленої мети потребує застосування системного підходу, який націлює на розкриття цілісності об'єкта і механізмів, що її забезпечують; виявлення багатоваріантних типів зв'язків об'єкта; зведення даних зв'язків в єдину теоретичну картину.